

gister og de hertil knyttede opgaver. Gebyret kan endvidere anvendes til dækning af omkostninger forbundet med de undersøgelser, som foreslås gennemført i forslaget § 17, stk. 3.

Til § 17

Til forskel fra det tidligere lovforslag L 179 er det nu op til miljø- og energiministeren at etablere det system, der skal sikre, at forbrugerne kan indberette mistanke om en sundhedsfarlig eller miljøskadelig effekt og sikre, at indberetningen bliver vurderet. Hvis det er muligt at etablere et effektivt system uden at forpligte forhandlerledet, bør en sådan ordning foretrækkes. Forslaget indeholder imidlertid hjemmel for ministeren til at fastsætte indberetningspligt for forhandlerne. Hjemmelen forudsættes kun anvendt, såfremt det viser sig umuligt at etablere et effektivt indberetnings-system uden at involvere forhandlerledet.

Miljøstyrelsen har i dag en såkaldt kemi-telefon, hvor borgere kan henvende sig, men det er forslagsstillernes indtryk, at dette mere fungerer som et fælles telefonnummer for alle mulige kemispørgsmål med henblik på at aflaste de enkelte medarbejdere og dermed ikke tilnærmelsesvis tilgodeser den foreslåede indberetningsordning, som forudsætter en offensiv markedsføring over for forbrugerne med tilhørende mandskab til at følge op på henvendelser.

Borgernes mulighed for i dag at bidrage til at stoppe produkter, som viser sig at være betænkelige, eller som aldrig burde være endt på markedet, er yderst begrænset. Det viser flere konkrete sager, hvor Scin Cap-sagen nok er den mest omtalte. Trods advarsler fra flere sider blev talrige mennesker med hudlidelsen psoriasis udsat for produktet Scin Cap, der indeholdt ulovlige stoffer, som bevirkede, at brugerne efter et stykke tid fik endnu større gener end før brugen.

Først da medierne tog sagen op, erkendte myndighederne, at der var et problem. Under sagen blev det oplyst, at flere apoteker selv havde stoppet salget, længe før myndighederne greb ind, på grund af mistanke til produktet.

En tilsvarende sag er Rentolin-sagen, hvor der gik adskillige år uden indgreb fra myndighederne, selv om folk måtte flytte fra hus og hjem, fordi lakken Rentolin blev markedsført til indendørs brug.

Sagerne illustrerer, at der er behov for i langt højere grad end i dag at koble brugerne på myndighedernes varslingsystem, hvad angår produkter med uønskede effekter. Med den stigende kemi i dagligvarerne vokser dette behov, fordi myndighederne ikke i praksis

gennemfører en sikker kontrol med alle de varer, der kastes på markedet.

Miljø- og energiministeren fastsætter de nærmere regler for indberetningen, idet denne bør ske på en systematisk måde for at sikre, at oplysningerne kan anvendes og videreformidles.

Det primære formål med indberetningerne er at offentliggøre disse for på denne måde at forebygge markedsføring af sundhedsfarlige og miljøskadelige produkter.

Derfor foreslås det, at miljø- og energiministeren via Registret for Produkter indeholdende Uønskede Kemiske Stoffer løbende offentliggør en brugervenlig oversigt over produkter, hvor der er sket indberetning, og at denne indeholder alle relevante oplysninger om den indberettede mistanke. Det forudsættes, at offentliggørelsen sker løbende over Internettet.

Forbrugerorganisationer og forhandlere kan udnytte denne oversigt i deres informationsaktiviteter og deres indkøbspolitik.

Et modargument mod denne uensurerede videreformidling af mistanker kunne være, at den ansøger til misbrug i form af »useriøse kampagner« mellem konkurrenter. Imidlertid vil denne faktor netop ansøge producenter og forhandlere til at kunne dokumentere indholdet i deres produkter, hvilket vil være til fordel for dem, der »har rent mel i posen«.

Endelig foreslås det, at ministeren skal tage initiativ til en nærmere undersøgelse af produkter, hvor indberetninger giver anledning til en begrundet mistanke om, at der kan være problemer med et givet produkt.

Såfremt denne undersøgelse viser, at mistanken er begrundet, skal ministeren gribe ind over for produktet i overensstemmelse med lovens kapitel 6.

Styrken i at kombinere den offentlige mistanke med de konkrete undersøgelser er, at mange offentlige ressourcer til undersøgelser formentlig helt kan undgås, såfremt der viser sig et mønster i de indberettede mistanker. En producent eller forhandler vil da ofte frivilligt trække sit produkt fra markedet, inden det bliver nødvendigt at gennemføre konkrete undersøgelser heraf.

Til § 2

Den foreslåede ikrafttrædelsesdato, den 1. oktober 2000, giver tid til etablering af de administrative procedurer, herunder oprettelsen af det nye produktregister, samt til udarbejdelse af de nødvendige administrative forskrifter.